GOGA

Monika Herceg

Čas pred jezikom

Prevedla Nina Dragičević

Čas pred pticami

11 Izrek o pticah
13 Izrek o zaupanju
15 Izrek o samoti
17 Izrek o molku
19 Izrek o ljudeh
21 Izrek o hiši
23 Izrek o sestrah
25 Izrek o besedah
27 Izrek o zraku
29 Izrek o vodi
31 Izrek o času
33 Izrek o pogumu
35 Izrek o ljubezni
37 Izrek o zemlji
39 Izrek o telesu
41 Izrek o ognju

Nepazljive ptice

45 Hipoteze o času pred ljubeznijo
47 Hipoteze o času pred dotikom
49 Hipoteze o nepazljivi ptici
51 Hipoteze o občasni ptici
53 Hipoteze o površini začetka
55 Hipoteze o volumnu začetka
57 Hipoteze o načelih negotovosti
59 Hipoteze o načelih bolečine
61 Hipoteze o oblikah trajanja
63 Hipoteze o oblikah padanja

65 **Hipoteze o dobrobitih nespečnosti**
67 **Hipoteze o dobrobitih dotika**
69 **Hipoteze o pričakovanju ljubezni**
71 **Hipoteze o pričakovanju iskrenosti**
73 **Hipoteze o možnostih čakanja**
75 **Hipoteze o možnostih odhajanja**
77 **Hipoteze o času pred jezikom**
79 **Hipoteze o času pred pticami**

Podnajemnika v isti ptici

83 **Izjava o gnezdu**
85 **Izjava o arhitekturi**
87 **Izjava o pazljivosti**
89 **Izjava o poskusu, da ti vsilim obliko svetlobe**
91 **Izjava o imperativu molka**
93 **Izjava o srečanju**
95 **Izjava o neizrečenem**
97 **Izjava o neurju**
99 **Izjava o begu**
101 **Izjava o začetku jezika**
103 **Izjava o prvi interpunkciji**
105 **Izjava o imperativu ljubezni**
107 **Izjava o njem, ki ga ljubim**
109 **Izjava o skupnem**
111 **Izjava o razlikah**
113 **Izjava o svetlobi**
115 **Izjava o pticah**

Nina Dragičević
119 **Vprašati Moniko Herceg**

Čas pred pticami

Izrek o pticah

Ptice vedo, kako zamejiti obseg hladnote
in kaj se od njihove trdote pričakuje
Času dajo prednost pred vsemi drugimi odgovori
V pticah živijo najtišji ljudje,
v njih perju se jesen kopiči,
da bi starost omehčala
Od zunaj na nas pritiska industrija jezika,
ki ne verjame ne v širino ne v razum,
trd jezik tolče po nas, prepričan,
da ne bomo udarili nazaj, tako kot ptice
nikdar ne izrečejo utišanih vsakdanov
Budiš se iz sebe in od ljubezni hočeš, da ne hiti
Ko plevela bo vrh glave, prišli bodo razumnejši ratarji

Izrek o zaupanju

Času dati, da bolezen izsuši,
da ulije neizrekljivo v razpoke tišin

Obračala se boš spet in spet,
dojela, da lahko s srcem blodita še sto let,
pa ne bosta našla mesta počitka
Ob najturobnejših dneh
se bo svet usmeril v samoto

Ljubezen često leži v lokvi tišine,
dovolj dolgo, da se iz nje
prikažejo oživljene stene

Ko te trudnost premaga, se njena rebra zate
odpro kot cvet rože muholovke

Izrek o samoti

Obljubiti si odločitev, prebrisano čakati, da se sonce
spusti vzdolž pleč, in oditi iz srca še pravi čas,
da plamen ne zajame obleke
Potem mravlje, dolžina poti, ki odločitev
pretvarja v dogodek, lisice, ki v pesmi iščejo
sled izgubljenega plena

Prišel bo dan, ko vse to bo le
popravek brzenja bližje bližnjim,
če bogu prehitro skočiš na rame,
prekucneš se nazaj in vse bo zaman
Samo ena vrata so,
ki vodijo v človeka in ljubezen

Preden so bile ptice, so bili poskusi, da nežnosti rečeš
ulica, planina ali ocean
Deklice so se zbirale
na dnu te resnice, upale
postati svetloba

Ljubezen, ta nekraj,
je razglasila državo
v neplodni tundri

Izrek o molku

Molk se tu prikrade kot stonoga,
umiranje se razglaša kot potreba,
da se le ničesar ne izreka
Beseda se vrašča v lišaj, da bi tla nahranila

Oživljena lokev, nad njo
ljubezen hoče ujeti svoj odsev
Vanjo, v preprečeni proces v tvojem telesu,
zre vsa favna
zamrzlega krvotoka sveta

Izrek o ljudeh

Prinesle bomo besede, voda je pred vrati
in čas je, iz boga se razpreti
Koristile smo orodja in števila,
galaksije razkopale hitreje kot polja,
da bi ugotovile, ali se nam le sanja,
da smo sredi ničesar tako same

Prinesle bomo pesem, ogenj je pred vrati
in čas je, iz boga se potegniti
Koristilo je, tolažbi, a nič boljše nismo postale
Nič govori skoz antene,
prepozno je, da se razletimo kot ptice

Prinesle bomo srca, noč je pred vrati
in čas je, da človek vstane iz kože:
Pojdimo domov

Izrek o hiši

Tiha povodna dekleta korakajo v globok lonec ljubezni
Odraščajo v kazalce, antilope in ponornice,
v njihovih mislih vselej potop,
iz katerega so pribežale na kopno

Tihe zemeljske ženske korakajo poslušno spet in spet
ob robovih vrelih pečic
Življenje je poskus potrpljenja za kipečo vodo,
zaupanje v vzhajanje testa,
ljubezen do polj, ki vztrajno usihajo

Kdor, utrujen, prepozna srce,
je zemljevid razprl
dovolj zgodaj,
da se vrne domov